

ærede Medlem fra Bjerre (Jørgen Jensen) sagde, idet han brugte et Billede med Spildedamp; det kunde maaske ogsaa betegnes som Spildevand eller Kloak. Det maa man være meget opmærksom paa i denne Tid, hvor der er en Tilstrømning til Seminarierne, som Samfundet og de fleste af dem, der strømmer dertil, slet ikke kan være tjente med. Mange af de vedkommende har ofret en Række af Aar paa deres Uddannelse, og saa, ja saa dumper de, og de bør ogsaa dumpe. Jeg haaber, at vi altid ved den afsluttende Prøve vil have Censorer, som ser saa klart og retfærdigt paa Tingene, at de ikke er alt for blødsødne og lader Folk gaa igennem, som i Virkeligheden ikke duer til den Gerning. Eksamen giver dem Ret til. Adskillige af dem slipper alligevel igennem, uagtet de ikke burde slippe igennem, men adskillige bliver dog slaede ned efter at have ofret en hel Række Aar paa deres Uddannelse. Man kan sige, at de har dog gode Kundskaber. Jeg er bange for, at de fleste af dem bliver sure og misfornøjede; naar man dumper til Eksamen, er det aldrig ens egen Skyld, men Censorerne eller Samfundets. De vender ikke deres Brod mod sig selv, men mod Samfundet, og af den Slags Folk har Samfundet altid for mange. Jeg kan forstaa, at man stiller et Ændringsforslag som det foreliggende. Hvis det virkelig var en Hindring for at komme til en samlet Overvejelse af vor Læreruddannelse, vilde jeg ikke stemme for det; men selv om vi faar en samlet Drøftelse af dette Spørgsmaal — og det maa vi faa —, tror jeg, at en fornuftig kontrolleret Optagelsesprøve vil blive indført. Man taler om, at disse umaadelig friske Hoveder, som kommer ude fra Landet, vil blive trængt til Side af Studenter eller Folk med Præliminæreksamen. Det er jeg ikke sikker paa. Det kommer an paa, hvilke Mænd der kommer til at sidde i Censurkommissionen. Bliver det Folk med pædagogisk Forstaaelse, er jeg sikker paa, at det ikke vil blive saadan. Det ærede Medlem fra Kerteminde sagde med Rette, at de Studenter og Præliminarister, som kommer ind paa Seminarierne, tidt og ofte viser sig at være meget ringere end de, der ikke har nogen Fordannelse. Jeg vilde næsten sige, at det ikke er tidt og ofte; efter mine Erfaringer, og de er ikke faa, er jeg tilbøjelig til at sige: næsten altid. Det hænger ikke sammen med, at Studentereksamen og Præliminæreksamen er et Onde, men med, at de, der kommer ind paa Semina-

rierne med disse Eksaminer, er blaserede overfor det, de skal lære. En hel Del af Stoffet har de været igennem en Gang før, og saa lader de det ligge, idet de mener, at det kan de altid tage lige til Eksamen. Det er nogle af de mest ubehagelige Elever, de, der kommer med denne Fordannelse, netop fordi de er ufriske. Havde vi en Læreruddannelse, som kunde bygge videre paa den Dannelse, de havde i Forvejen, var det noget andet, men det har vi ikke. Vi har Optagelsesprøven. Hvorledes den skal være i Enkelthederne, skal jeg ikke komme nærmere ind paa, men til den kræves der ikke mere, end der burde kunne læres i den Kreds, hvori de vedkommende har deres Tilhold.

Det mest afgørende er, hvem der bliver Censorer, om det bliver Mænd og Kvinder; som har Forstand paa at bedømme Mennesker mere end paa at høre, om de vedkommende kan deres Lektier, som kan bedømme disse friske Hjerner, som det ærede Medlem fra Kerteminde var saa glad ved, og som vi allesammen ved er noget af det bedste Materiale, man kan faa at arbejde med, og som alle kan gaa ud i praktisk Lærergerning senere hen. Men nu er det jo saadan, at der er enkelte Seminarier, der oprettes, fordi Byen vil have et Aktiv, og Lærerne slaar sig sammen for at faa en Ekstrafortjeneste. Det er der i og for sig ikke noget at sige til. Men naar vi nu skal have Censorer, maa det ikke være lokale Censorer, thi saa kommer vi ikke ud af den Misère, vi nu ligger i. Naar vi skal have Seminarier i Byerne, maa Censorerne ikke tages blandt Lærerne i selve Byen, det maa være Folk, der kommer andetsteds fra. Et Aar maa der komme nogle, og det andet Aar nogle andre, ikke stadig de samme. Der staar Tale om en skriftlig Prøve, der skal være ens over hele Landet. Jeg tror ikke, det er tilstrækkeligt. Hvis det overhovedet skal betyde noget, tror jeg, de skriftlige Opgaver maa rettes og gennemses af en bestemt Censurkommission, den samme, som giver Prøverne; ellers kommer der ikke Ensartethed, og saa er vi heller ikke ude over det nuværende uheldige Forhold.

Men hvad skal der da kræves? Ja, der maa man være meget varsom, men derom kan Rigsdagen ikke udtale sig. Der gives ingen anden Vejledning her, end at man indenfor den Kreds, hvor man lever, kan lære disse Ting uden at gaa til et saakaldt Præparandkursus eller lignende. Det mere vanskelige ved Spørgsmaalet er naturligvis det, som det ærede Medlem fra